

32009L0119

9.10.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 265/9

DIREKTIVA VIJEĆA 2009/119/EZ**od 14. rujna 2009.****o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

(4) Taj cilj, među ostalim, zahtijeva veće približavanje sustava Zajednice i sustava koji predviđa Međunarodna agencija za energetiku (dalje u tekstu „IEA”).

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 100.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

(5) Na temelju Direktive Vijeća 2006/67/EZ od 24. srpnja 2006. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata ⁽⁴⁾, zalihe se izračunavaju na temelju prosječne domaće dnevne potrošnje tijekom prethodne kalendarske godine. S druge strane, obveze držanja zaliha na temelju Sporazuma o međunarodnom energetske programu od 18. studenoga 1974. (dalje u tekstu „Sporazum IEA-e”) izračunavaju se na temelju neto uvoza nafte i naftnih derivata. Iz tog razloga, te zbog ostalih razlika u metodologiji, način na koji se izračunavaju obveze držanja zaliha i zalihe Zajednice za slučaj nužde trebalo bi prilagoditi načinima izračunavanja koji se koriste u okviru Sporazuma IEA-e, bez obzira na činjenicu da bi metodologiju izračunavanja koju koristi IEA možda trebalo ocijeniti u svjetlu tehnoloških poboljšanja tijekom posljednjih desetljeća i da bi države koje nisu članice IEA-e i koje su u potpunosti ovisne o uvozu mogle trebati dulje razdoblje za prilagodbu svojih obveza za držanje zaliha. Moglo bi se pokazati da su daljnje izmjene načina i postupaka za izračunavanje razine zaliha potrebne i korisne za daljnje povećanje usklađenosti s praksom IEA-e, uključujući na primjer promjene koje dovode do toga da se smanji stopa smanjenja postotka od 10 % koja se koristi u izračunavanju zaliha za određene države članice, što bi omogućilo drugačiji obračun zaliha nafte ili bi omogućilo da se uračunavaju i zalihe koje se nalaze u tankerima u teritorijalnim vodama država članica.

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

nakon savjetovanja s Europskog nadzornika za zaštitu podataka ⁽³⁾,

budući da:

(1) Opskrba Zajednice sirovom naftom i naftnim derivatima i dalje je vrlo važna, osobito za sektor prometa i kemijsku industriju.

(2) Povećana koncentracija proizvodnje, postupno smanjenje rezervi nafte i rastuća svjetska potrošnja naftnih derivata povećavaju rizik od poteškoća u opskrbi.

(3) Europsko vijeće, u svojem Akcijskom planu (2007. — 2009.), pod nazivom „Energetska politika za Europu”, naglasilo je potrebu za poboljšanjem sigurnosti opskrbe za Europsku uniju (EU) u cjelini te za svaku državu članicu, *inter alia*, preispitivanjem mehanizama Unije za osiguravanje zaliha nafte, s posebnim osvrtom na dostupnost nafte u slučaju krize.

(6) Domaća proizvodnja nafte može sama po sebi doprinijeti sigurnosti opskrbe te stoga dati opravdanje državama članicama koje proizvode naftu da drže manje zaliha od ostalih država članica. Odstupanje takve vrste ipak ne bi smjelo uzrokovati značajne razlike u obvezama držanja zaliha u usporedbi s onima koje se primjenjuju na temelju Direktive 2006/67/EZ. Iz toga slijedi da bi obveza držanja zaliha za neke države članice trebala biti određena na temelju domaće potrošnje nafte, a ne na temelju uvoza.

⁽¹⁾ Mišljenje od 22.4.2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 13.5.2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 128, 6.6.2009., str. 42.

⁽⁴⁾ SL L 217, 8.8.2006., str. 8.

- (7) Zaključci predsjedništva Europskog vijeća u Bruxellesu od 8. i 9. ožujka 2007. pokazuju da za Zajednicu postaje sve važnije i nužnije uspostavljanje integrirane energetske politike kojom bi se spojile aktivnosti na europskoj razini i razini država članica. Stoga je nužno osigurati veće približavanje normi koje osiguravaju mehanizmi za držanje zaliha u različitim državama članicama.
- (8) Dostupnost zaliha nafte te zaštita opskrbe energijom osnovni su elementi javne sigurnosti za države članice i za Zajednicu. Postojanje središnjih tijela za zalihe (CSE-ovi) u Zajednici omogućava približavanje tim ciljevima. Kako bi se predmetnim državama članicama omogućilo optimalno korištenje nacionalnog prava pri utvrđivanju opisa rada njihovih CSE-ova, uz olakšavanje financijskog opterećenja držanja zaliha za krajnje korisnike, dovoljno je zabraniti korištenje zaliha za komercijalne svrhe, istodobno dopuštajući držanje zaliha na bilo kojoj lokaciji u Zajednici te od strane bilo kojeg CSE-a koji je osnovan s tim ciljem.
- (9) S obzirom na ciljeve zakonodavstva Zajednice u vezi sa zalihama nafte, moguću zabrinutost pojedinih država članica u pogledu sigurnosti te želju za povećanjem strogosti i transparentnosti mehanizma solidarnosti između država članica, potrebno je što je više moguće usredotočiti rad CSE-ova na njihova državna područja.
- (10) Trebalo bi omogućiti držanje zaliha na bilo kojem mjestu u Zajednici, pod uvjetom da se vodi računa o njihovoj fizičkoj dostupnosti. Stoga bi gospodarskim subjektima koji imaju obvezu držanja zaliha trebalo omogućiti da prenesu svoje obveze na druge gospodarske subjekte ili na bilo koji CSE. Nadalje, pod uvjetom da se te obveze mogu prenijeti na slobodno izabrani CSE koji se nalazi unutar Zajednice, uz plaćanje iznosa koji je ograničen na troškove pružene usluge, smanjit će se rizik od diskriminacijske prakse na nacionalnoj razini. Pravo gospodarskog subjekta da prenese obveze ne bi smjelo značiti da bilo koji subjekt mora prihvatiti takve obveze, osim ako je ovom Direktivom predviđeno drukčije. Kada države članice odluče ograničiti prava subjekata da prenese obveze, trebale bi subjektima osigurati pravo da mogu prenijeti određeni minimalni postotak svojih obveza; te države članice stoga bi trebale osigurati da će njihovi CSE-ovi prihvatiti prijenos obveza držanja zaliha s obzirom na količinu koja je potrebna kako bi se jamčio taj minimalni postotak.
- (11) Države članice trebale bi osigurati potpunu dostupnost svih zaliha čije se držanje zahtijeva zakonodavstvom Zajednice. Kako bi jamčile tu dostupnost, ne bi smjelo biti nikakvih ograničenja prava vlasništva nad tim zalihama koja bi mogla spriječiti njihovo korištenje u slučaju poremećaja opskrbe naftom. Ne bi se smjelo uzeti u obzir naftne derivate u vlasništvu poduzeća koja su izložene značajnom riziku ovrhe nad imovinom. Početak stečajnog postupka ili postupka nagodbe nad gospodarskim subjektima koji imaju obvezu držanja zaliha može se smatrati postojanjem takvog rizika.
- (12) Kako bi se državama članicama omogućilo brzo reagiranje u slučajevima osobite hitnosti ili lokalnih kriza, moglo bi biti prikladno da im se u takvim situacijama omogući korištenje dijela njihovih zaliha. Takvi hitni slučajevi ili lokalne krize ne bi uključivali situacije uzrokovane promjenom cijene sirove nafte ili naftnih derivata, ali mogu uključivati poremećaje u opskrbi prirodnim plinom koji zahtijevaju promjenu goriva, tj. korištenje sirove nafte ili naftnih derivata kao goriva za proizvodnju energije.
- (13) S obzirom na zahtjeve u vezi s uspostavljanjem politika za izvanredne situacije, približavanje normi koje osiguravaju nacionalni mehanizmi za držanje zaliha i osiguravanje boljeg pregleda razine zaliha, osobito u slučajevima kriza, države članice i Zajednica trebale bi imati sredstva za pojačanu kontrolu tih zaliha. Zalihe koje se drže u okviru bilateralnih sporazuma ili ugovorna prava na kupovinu određenih količina zaliha (kuponi) koji ispunjavaju sve obveze iz trenutne direktive trebali bi tvoriti korisne instrumente, usklađene s ovim ciljem većeg približavanja.
- (14) Vlasništvo država članica ili CSE-ova koje su osnovala različita državna tijela nad značajnim dijelom tih zaliha trebalo bi omogućiti povećanje razine kontrole i transparentnosti, barem za taj dio zaliha.
- (15) Kako bi se pomoglo poboljšanju sigurnosti opskrbe u Zajednici, zalihe, poznate kao „posebne zalihe”, koje su kupile države članice ili CSE-ovi i koje su uspostavljene na temelju odluka koje su donijele države članice, trebale bi odgovarati stvarnim potrebama u slučaju krize. Također bi trebale imati poseban pravni status kako bi se osigurala potpuna dostupnost ako izbije takva kriza. U tu svrhu predmetne države članice trebale bi osigurati poduzimanje odgovarajućih mjera za bezuvjetnu zaštitu tih zaliha od svih mjera ovrhe.
- (16) U ovoj fazi, količine koje trebaju biti u vlasništvu CSE-ova ili država članica trebale bi se utvrditi na razini koju svaka predmetna država članica utvrđuje neovisno i dobrovoljno.

- (17) S obzirom na potrebu za povećanjem razine kontrole i transparentnosti, zalihe za slučaj nužde koje nisu posebne zalihe trebale bi podlijevati povećanim zahtjevima praćenja i, u određenim slučajevima, od država članica trebalo bi se zahtijevati da obavješćuju o mjerama pomoću kojih se upravlja dostupnošću zaliha za slučaj nužde te o svim promjenama u vezi s njihovim održavanjem.
- (18) Mogle bi se dozvoliti promjene u količini posebnih zaliha radi pojedinačne zamjene zaliha, kako bi se omogućile radnje koje su potrebne za osiguravanje svježine zaliha, za osiguravanje usklađenosti s promijenjenim specifikacijama proizvoda ili za izdavanje novih natječaja za skladištenje.
- (19) Ako su zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe pomiješane s ostalim zalihama koje drži gospodarski subjekt, trebalo bi pojačati preglednost razine zaliha za slučaj nužde.
- (20) Čini se da učestalost izrade popisa zaliha i krajnji rok za njihovu predaju, kako je propisano Direktivom 2006/67/EZ, nisu usklađeni s različitim sustavima držanja zaliha u ostalim dijelovima svijeta. U rezoluciji o makroekonomskim posljedicama povećanja cijene energije, Europski parlament izrazio je potporu prijedlogu za češćim izvješćivanjem.
- (21) Kako bi se spriječilo dvostruko izvješćivanje s obzirom na podatke koje države članice trebaju dostaviti o različitim kategorijama derivata, Uredba (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici⁽¹⁾ trebala bi služiti kao referentna točka za različite kategorije naftnih derivata iz ove Direktive.
- (22) Kako bi se poboljšala sigurnost opskrbe, potpunije obavješćivalo tržište, umirili potrošači u vezi sa stanjem zaliha nafte i optimizirao način na koji se prenose podaci, trebalo bi predvidjeti mogućnost naknadnih izmjena ili pojašnjenja pravila za pripremu i dostavu statističkih sažetaka.
- (23) S istim ciljem na umu trebalo bi proširiti pripremu i dostavu statističkih sažetaka i na ostale zalihe, pored zaliha za slučaj nužde i posebnih zaliha te predvidjeti da se ti sažeci dostavljaju na mjesečnoj osnovi.
- (24) S obzirom na to da postoji mogućnost pojave pogrešaka ili razlika u sažecima koji se dostavljaju Komisiji, trebalo bi zaposlenicima Komisije ili ovlaštenim agentima omogućiti pregledavanje pripremljenosti za hitne slučajeve i držanje zaliha država članica. Kako bi se takvi pregledi obavili učinkovito u skladu s nacionalnim postupcima, trebalo bi se oslanjati na nacionalne režime država članica.
- (25) Primljeni ili prikupljeni podaci trebali bi biti podvrgnuti složenoj elektroničkoj i statističkoj obradi. To zahtijeva upotrebu integriranih alata i postupaka. Komisija bi stoga trebala biti osposobljena za poduzimanje svih odgovarajućih mjera u tu svrhu, osobito razvoj novih računalnih sustava.
- (26) Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane država članica uređena je Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka⁽²⁾, dok je zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane Komisije uređena Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽³⁾. Ti akti posebno zahtijevaju da obrada osobnih podataka bude opravdana zakonitim ciljem i određuju da bilo koji osobni podatak koji je slučajno prikupljen mora biti odmah izbrisan.
- (27) Naftni derivati često se miješaju s biogorivima i određenim aditivima. Kada se miješaju ili se namjeravaju miješati s naftnim derivatima, trebalo bi ih moći uzeti u obzir i prilikom izračunavanja obveze držanja zaliha i prilikom izračunavanja zaliha koje se drže.
- (28) Predmetnim državama članicama trebalo bi omogućiti ispunjavanje svih obveza koje im mogu biti nametnute kao rezultat odluke o puštanju u promet zaliha, donesene u skladu sa Sporazumom IEA-e ili njegovim provedbenim mjerama. Pravilno i pravodobno izvršenje odluka IEA-e predstavlja ključan faktor za učinkovit odgovor u slučaju poteškoća u opskrbi. Kako bi to osigurale, države članice trebale bi dio svojih zaliha za slučaj nužde pustiti u promet, u mjeri predviđenoj predmetnom odlukom IEA-e. Komisija bi trebala usko surađivati s IEA-om i aktivnosti na razini Zajednice trebala bi temeljiti na metodologiji IEA-e. Komisiji bi posebno trebalo omogućiti da svim državama članicama preporuči puštanje zaliha u promet ako je to potrebno da dopuni i olakša provedbu odluke IEA-e o pozivanju svojih članica da puste zalihe u promet. Prikladno je da države članice pozitivno odgovore na takve preporuke Komisije, u interesu jake solidarnosti i kohezije u čitavoj Zajednici prilikom odgovora na poremećaj u opskrbi, između onih država članica koje su članice IEA-e i onih koje to nisu.

⁽¹⁾ SL L 304, 14.11.2008., str. 1.

⁽²⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽³⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

(29) Namjena je Direktive Vijeća 73/238/EEZ od 24. srpnja 1973. o mjerama ublažavanja učinaka teškoća u opskrbi sirovom naftom i naftnim derivatima ⁽¹⁾ posebno nadoknaditi ili barem umanjiti štetne učinke bilo kojih teškoća, čak i ako su privremene, čija je posljedica značajno smanjenje opskrbe sirovom naftom i naftnim derivatima, uključujući i ozbiljan poremećaj gospodarske aktivnosti Zajednice, do kojeg bi moglo doći zbog takvog smanjenja. Ova bi Direktiva trebala sadržavati slične mjere.

(30) Direktiva 73/238/EEZ također ima za cilj osnivanje savjetodavnog tijela koje će olakšati koordinaciju praktičnih mjera koje u ovom području poduzimaju ili predlažu države članice. Takvo bi tijelo trebalo predvidjeti ovom Direktivom. I dalje je potrebno da svaka država članica sastavi plan koji se može koristiti u slučaju teškoća u opskrbi sirovom naftom i naftnim derivatima. Svaka bi država članica također trebala uspostaviti organizacijske mjere koje se poduzimaju u slučaju krize.

(31) S obzirom na to da ova Direktiva uvodi brojne nove mehanizme, trebalo bi preispitati njezinu provedbu i funkcioniranje.

(32) Ova Direktiva zamjenjuje ili pokriva sve aspekte kojima se bavi Odluka Vijeća 68/416/EEZ od 20. prosinca 1968. o sklapanju i provedbi pojedinačnih sporazuma između vlada u vezi s obvezom država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata ⁽²⁾. Ta odluka stoga više nema nikakvu svrhu.

(33) Budući da cilj ove Direktive, a to je održavanje visoke razine sigurnosti opskrbe naftom u Zajednici kroz pouzdane i transparentne mehanizme koji se temelje na solidarnosti među državama članicama, uz istodobno poštovanje pravila unutarnjeg tržišta i tržišnog natjecanja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinka može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(34) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive trebalo bi usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾.

(35) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva, države članice potiču se da

sastave, u vlastitom interesu i u interesu Zajednice, vlastite tablice koje prikazuju, što je više moguće, korelaciju između ove Direktive i mjera prenošenja te da ih učine javnima.

(36) Direktive 73/238/EEZ i 2006/67/EZ te Odluku 68/416/EEZ stoga bi trebalo staviti izvan snage,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila koja imaju za cilj osiguravanje visoke razine sigurnosti opskrbe naftom u Zajednici, kroz pouzdane i transparentne mehanizme koji se temelje na solidarnosti među državama članicama, održavanje minimalnih zaliha sirove nafte i/ili naftnih derivata i uspostavu potrebnih proceduralnih sredstava za rješavanje ozbiljnih nestašica.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „referentna godina” znači kalendarska godina podataka o potrošnji ili neto uvozu koji se koriste za izračunavanje zaliha koje treba držati ili zaliha koje se stvarno drže u zadanom vremenu;
- (b) „aditivi” znači spojevi koji nisu ugljikovodici, a koji se dodaju ili miješaju s derivatom kako bi se izmijenila njegova svojstva;
- (c) „biogorivo” znači tekuće ili plinovito gorivo koje se koristi u prijevozu, proizvedeno iz biomase, gdje „biomasa” znači biorazgrađiva frakcija proizvoda, otpada i ostataka iz poljoprivrede (uključujući biljne i životinjske tvari), šumarstva i povezanih industrija, kao i biorazgrađiva frakcija industrijskog i komunalnog otpada;
- (d) „domaća potrošnja” znači ukupne količine, izračunane u skladu s Prilogom II., isporučene unutar zemlje za upotrebu u energiji i za neenergetsku upotrebu; ovaj zbroj obuhvaća isporuke sektoru energetske transformacije i isporuke sektoru industrije, prometa, kućanstvima i ostalim sektorima za „krajnju” potrošnju; također obuhvaća vlastitu potrošnju energetskeg sektora (osim goriva za rafinerije);

⁽¹⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 1.

⁽²⁾ SL L 308, 23.12.1968., str. 19.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

- (e) „stvarna međunarodna odluka o puštanju zaliha u promet” znači svaka važeća odluka Upravljačkog odbora Međunarodne agencije za energetiku o stavljanju sirove nafte ili naftnih derivata na tržište kroz puštanje u promet zaliha njezinih članica i/ili dodatne mjere;
- (f) „središnje tijelo za zalihe” (CSE) znači tijelo ili služba na koju se mogu prenijeti ovlasti za prikupljanje, održavanje ili prodaju zaliha nafte, uključujući i zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe;
- (g) „veliki poremećaj u opskrbi” znači značajan i iznenadan pad u opskrbi Zajednice ili države članice sirovom naftom ili naftnim derivatima, bez obzira na to je li zbog toga donesena stvarna međunarodna odluka o puštanju zaliha u promet;
- (h) „međunarodni pomorski spremnici” imaju značenje kao u Prilogu A odjeljku 2.1. Uredbe (EZ) br. 1099/2008;
- (i) „zalihe nafte” znači zalihe energetskih proizvoda navedenih u Prilogu C odjeljku 3.1. prvom stavku Uredbe (EZ) br. 1099/2008;
- (j) „zalihe za slučaj nužde” znači zalihe nafte koje svaka država članica mora održavati na temelju članka 3.;
- (k) „komercijalne zalihe” znači one zalihe nafte koje drže gospodarski subjekti, a čije se održavanje ne zahtijeva ovom Direktivom;
- (l) „posebne zalihe” znači zalihe nafte koje zadovoljavaju uvjete iz članka 9.;
- (m) „fizička dostupnost” znači organiziranje mjesta i prijevoza zaliha kako bi se osiguralo njihovo puštanje u promet ili učinkovitu dostavu krajnjim korisnicima i tržištu, u onom vremenskom okviru i pod uvjetima koji doprinose ublažavanju mogućih problema u opskrbi.

Definicije iz ovog članka mogu se pojasniti ili izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2.

Članak 3.

Zalihe za slučaj nužde – Izračunavanje obveza držanja zaliha

1. Države članice donose odgovarajuće zakone i druge propise kako bi do 31. prosinca 2012. osigurale da ukupne zalihe nafte, koje se u svako doba održavaju unutar Zajednice u njihovu korist, odgovaraju barem količini od 90 dana prosječnog dnevnog neto uvoza ili od 61 dana prosječne dnevne domaće potrošnje, ovisno o tome koja je količina veća.

2. Prosječni dnevni neto uvoz koji se uzima u obzir izračunava se na temelju ekvivalenta sirove nafte u uvozu iz prethodne kalendarske godine, koji se određuje u skladu s načinima i postupcima iz Priloga I.

Prosječna dnevna domaća potrošnja koja se uzima u obzir izračunava se na temelju ekvivalenta sirove nafte u domaćoj potrošnji tijekom prethodne kalendarske godine, koji se utvrđuje i izračunava u skladu s načinima i postupcima iz Priloga II.

3. Međutim, neovisno o stavku 2., dnevni prosjeci neto uvoza i domaće potrošnje iz tog stavka, za razdoblje od 1. siječnja do 31. ožujka svake kalendarske godine, određuju se na temelju količina koje su uvezene ili potrošene tijekom prethodne godine prije predmetne kalendarske godine.

4. Načini i postupci za izračunavanje obveze držanja zaliha predviđeni u ovom članku mogu se izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2.

Članak 4.

Izračunavanje razine zaliha

1. Razine zaliha koje se drže izračunavaju se pomoću metoda iz Priloga III. Kod izračunavanja razina zaliha koje se drže za svaku kategoriju u skladu s člankom 9., ti se načini primjenjuju samo na derivate iz predmetne kategorije.

2. Razine zaliha koje se drže u zadanom vremenu izračunavaju se pomoću podataka iz referentne godine koja je određena u skladu s pravilima iz članka 3.

3. Bilo koje zalihe nafte mogu se istodobno uključiti i u izračunavanje zaliha države članice za slučaj nužde i u izračunavanje posebnih zaliha države članice, pod uvjetom da te zalihe nafte zadovoljavaju sve uvjete iz ove Direktive za obje vrste zaliha.

4. Načini i postupci izračunavanja razina zaliha iz stavaka 1. i 2. mogu se izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2. Posebno se može pokazati da je potrebno i korisno izmijeniti te načine i postupke, uključujući i primjenu smanjenja iz Priloga III., kako bi se osigurala usklađenost s praksom IEA-e.

Članak 5.

Dostupnost zaliha

1. Države članice osiguravaju da zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe uvijek budu na raspolaganju i fizički dostupne u svrhu ove Direktive. One uspostavljaju postupke za identifikaciju, evidenciju i kontrolu tih zaliha kako bi se uvijek mogle provjeriti. Ovaj se zahtjev primjenjuje i na sve zalihe za slučaj nužde i na posebne zalihe koje su pomiješane s ostalim zalihama koje drže gospodarski subjekti.

Države članice poduzimaju sve potrebne mjere za sprečavanje svih prepreka i terećenja koji bi mogli ometati dostupnost zaliha za slučaj nužde i posebnih zaliha. Svaka država članica može postaviti ograničenja ili dodatne uvjete u vezi s mogućnošću držanja svojih zaliha za slučaj nužde i posebnih zaliha izvan svojeg državnog područja.

2. Ako postoji razlog za primjenu hitnih postupaka iz članka 20., države članice zabranjuju i ne poduzimaju nikakve mjere kojima se ometa prijenos, korištenje ili puštanje u promet zaliha za slučaj nužde ili posebnih zaliha druge države, koje za njezin račun drže na svojem državnom području.

Članak 6.

Registar zaliha za slučaj nužde – Godišnje izvješće

1. Svaka država članica vodi i stalno ažurira detaljni registar svih zaliha za slučaj nužde, koje drži za svoje potrebe i koje ne čine posebne zalihe. Taj registar posebno sadrži podatke potrebne za određivanje točne lokacije skladišta, rafinerije ili objekta za držanje zaliha gdje se nalaze predmetne zalihe, kao i njihove količine, vlasnika zaliha i njihovu vrstu, s upućivanjem na kategorije utvrđene u Prilogu C odjeljku 3.1. prvom stavku Uredbe (EZ) br. 1099/2008.

2. Do 25. veljače svake godine svaka država članica dostavlja Komisiji primjerak sažetka registra zaliha iz stavka 1. iz kojeg se vide barem količine i vrsta zaliha za slučaj nužde koje su uvrštene u registar na posljednji dan prethodne kalendarske godine.

3. Države članice također šalju Komisiji cjelovitu kopiju registra u roku od 15 dana od zahtjeva Komisije; u toj kopiji mogu se izostaviti osjetljivi podaci koji se odnose na lokaciju zaliha. Takvi zahtjevi mogu se postaviti najkasnije 5 godina od dana na koji se odnose zatraženi podaci i ne smiju se odnositi na podatke u vezi s razdobljem prije 1. siječnja 2013.

Članak 7.

Središnja tijela za zalihe

1. Države članice mogu osnovati CSE-ove.

Država članica ne može osnovati više od jednog CSE-a ili bilo kojeg sličnog tijela. Država članica može osnovati svoj CSE na bilo kojoj lokaciji unutar Zajednice.

Ako država članica osniva CSE, on ima oblik neprofitnog tijela ili službe koja radi u općem interesu i ne smatra se gospodarskim subjektom u smislu ove Direktive.

2. Osnovna namjena CSE-a je prikupljanje, održavanje i prodaja zaliha nafte u smislu ove Direktive ili u smislu usklađivanja s međunarodnim sporazumima koji se odnose na održavanje zaliha nafte. To je jedino tijelo ili služba na koje se mogu prenijeti ovlasti za prikupljanje ili prodaju posebnih zaliha.

3. CSE-ovi ili države članice mogu, za određeno razdoblje, prenijeti zadatke vezane uz upravljanje zalihama za slučaj nužde i, s iznimkom prodaje i prikupljanja, posebnim zalihama, ali samo na:

(a) drugu državu članicu na čijem se državnom području nalaze takve zalihe ili CSE koji je osnovala ta država članica. Tako preneseni zadaci ne mogu se dalje prenijeti na druge države članice ili na CSE koji su one osnovala. Država članica koja je osnovala CSE, kao i svaka država članica na čijem će se državnom području držati zalihe, ima pravo uvjetovati prijenos svojim odobrenjem;

(b) gospodarske subjekte. Tako preneseni zadaci ne mogu se dalje prenositi. Ako takav prijenos zadataka, ili bilo koja promjena ili proširenje tih zadataka, uključuje zadatke koji se odnose na upravljanje zalihama za slučaj nužde i posebnim zalihama koje se drže u drugoj državi članici, to mora biti unaprijed odobreno i od strane države članice za čiji se račun drže zalihe i od strane svih država članica na čijim će se državnim područjima držati zalihe.

4. Svaka država članica koja ima CSE od njega zahtijeva, u smislu članka 8. stavaka 1. i 2.:

(a) redovno objavljivanje potpunih podataka, razvrstanih po kategorijama derivata, o količinama zaliha za koje može preuzeti održavanje za gospodarske subjekte, ili ako je prikladno, za zainteresirane CSE-ove;

(b) najmanje 7 mjeseci unaprijed, objavljivanje uvjeta pod kojima je spreman pružati usluge u vezi s održavanjem zaliha za gospodarske subjekte. Uvjete pod kojima se mogu pružati usluge, uključujući i uvjete u vezi s vremenskim rasporedom, također mogu odrediti nadležna državna tijela, ili se može utvrditi najbolja ponuda gospodarskih subjekata ili, ako je prikladno, zainteresiranih CSE-ova nakon raspisivanja javnog natječaja.

CSE-ovi prihvaćaju takav prijenos zadataka pod objektivnim, transparentnim i nediskriminacijskim uvjetima. Uplate gospodarskih subjekata za usluge CSE-a ne smiju prelaziti ukupne troškove pruženih usluga i takve se uplate ne smiju tražiti prije formiranja zaliha. CSE može uvjetovati svoj pristanak na prijenos zadataka dostavljanjem garancije ili nekog drugog oblika jamstva od strane gospodarskog subjekta.

Članak 8.

Gospodarski subjekti

1. Svaka država članica osigurava da svaki gospodarski subjekt kojem nametne obvezu držanja zaliha radi ispunjavanja obveza iz članka 3. ima pravo prenijeti te obveze, barem djelomično i po izboru gospodarskog subjekta, ali samo na:

- (a) CSE države članice za čiji se račun drže takve zalihe;
- (b) jedan ili više CSE-ova koji su unaprijed izjavili da su spremni držati takve zalihe, pod uvjetom da su takav prijenos obveza unaprijed odobrili i država članica za čiji se račun drže takve zalihe i sve države članice na čijem će se državnom području držati zalihe;
- (c) druge gospodarske subjekte koji imaju višak zaliha ili raspoloživih kapaciteta za držanje zaliha izvan državnog područja države članice za čiji se račun unutar Zajednice drže zalihe, pod uvjetom da su takav prijenos obveza unaprijed odobrili i država članica za čiji se račun drže takve zalihe i sve države članice na čijem će se državnom području držati zalihe; i/ili
- (d) druge gospodarske subjekte koji imaju višak zaliha ili raspoloživih kapaciteta za držanje zaliha na državnom području države članice za čiji se račun drže zalihe, pod uvjetom da je takav prijenos obveza unaprijed priopćen državi članici. Države članice mogu nametnuti ograničenja ili uvjete za takav prijenos obveza.

Obveze koje su prenesene u skladu s točkama (c) i (d) ne mogu se dalje prenositi. Bilo koja promjena ili proširenje prijenosa obveza iz točaka (b) i (c) valjani su samo uz prethodno odobrenje svih država članica koje su odobrile prijenos obveza. Bilo koja promjena ili proširenje prijenosa obveza iz točke (d) smatra se novim prijenosom.

2. Svaka država članica može gospodarskim subjektima kojima nameće ili je nametnula obvezu držanja zaliha ograničiti prava na prijenos tih obveza.

Međutim, ako takva ograničenja ograničavaju pravo gospodarskog subjekta da prenese obveze u iznosu koji je manji od 10 % njegove obveze držanja zaliha, država članica osigurava osnivanje CSE-a koji mora prihvatiti prijenos obveza za onu količinu koja je potrebna za zaštitu prava gospodarskog subjekta da prenese najmanje 10 % svoje obveze držanja zaliha.

Minimalni postotak iz ovog stavka povećava će se s 10 % na 30 % do 31. prosinca 2017.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., država članica može gospodarskom subjektu nametnuti obvezu prijenosa barem dijela njegovih obveza držanja zaliha na CSE države članice.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi obavijestile gospodarske subjekte o načinima izračunavanja njihove obveze držanja zaliha najkasnije 200 dana prije početka razdoblja na koje se odnosi predmetna obveza. Gospodarski subjekti koriste svoje pravo da prenesu obvezu držanja zaliha na CSE-ove najkasnije 170 dana prije početka razdoblja na koje se odnosi predmetna obveza.

Ako su gospodarski subjekti obaviješteni manje od 200 dana prije početka razdoblja na koje se odnosi obveza držanja zaliha, mogu bilo kada iskoristiti svoje pravo da prenesu tu obvezu.

Članak 9.

Posebne zalihe

1. Svaka država članica može se obvezati na održavanje minimalne razine zaliha nafte, iskazane u broju dana potrošnje, u skladu s uvjetima iz ovog članka.

Posebne zalihe u vlasništvu su države članice ili CSE-a koji je osnovala država članica i održavaju se na području Zajednice.

2. Posebne zalihe mogu se sastojati samo od jedne ili više sljedećih kategorija derivata, kako je utvrđeno u Prilogu B odjeljku 4. Uredbe (EZ) br. 1099/2008:

- etan,
- UNP,
- motorni benzin,
- benzin za aviomotore,
- benzin za mlazne motore (naftno mlazno gorivo ili JP4),
- kerozinsko mlazno gorivo,
- ostali kerozini,
- plinsko motorno ulje/dizelsko ulje (destilirano loživo ulje),
- loživo ulje (s velikim sadržajem sumpora i s malim sadržajem sumpora),

- *white spirit* i SBP,
- maziva,
- bitumen,
- parafinski voskovi,
- naftni koks.

3. Naftne derivate koji čine posebne zalihe svaka država članica identificira na temelju kategorija iz stavka 2. Države članice osiguravaju da su, za referentnu godinu utvrđenu u skladu s pravilima iz članka 3. i s obzirom na derivate koji se nalaze u upotrijebljenim kategorijama, količine potrošene u državi članici izražene u ekvivalentu sirove nafte jednake najmanje 75 % domaće potrošnje izračunane na način iz Priloga II.

Za svaku kategoriju koju država članica odabere, posebne zalihe za koje je preuzela obvezu održavanja odgovaraju zadanom broju dana prosječne dnevne potrošnje mjerene na temelju njihovog ekvivalenta u sirovoj nafti tijekom referentne godine utvrđene u skladu s pravilima iz članka 3.

Ekvivalenti u sirovoj nafti iz prvog i drugog podstavka izračunavaju se tako da se s faktorom 1,2 pomnoži ukupan zbroj „zabilježenih bruto domaćih isporuka”, kako je utvrđeno u Prilogu C odjeljku 3.2.1. Uredbe (EZ) br. 1099/2008, za derivate koji su obuhvaćeni upotrijebljenim ili predmetnim kategorijama. Međunarodni pomorski spremnici nisu uključeni u izračun.

4. Svaka država članica koja je odlučila održavati posebne zalihe dostavlja Komisiji obavijest koja se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, navodeći razinu zaliha za koje je preuzela obvezu održavanja te trajanje takve obveze koje iznosi najmanje godinu dana. Dostavljeni minimum primjenjuje se jednako na sve kategorije posebnih zaliha koje država članica koristi.

Država članica osigurava da se takve zalihe drže za čitavo vrijeme dostavljenog razdoblja, ne dovodeći u pitanje pravo države članice da privremeno smanji zalihe isključivo radi pojedinačne zamjene zaliha.

Popis kategorija koje koristi država članica ostaje na snazi najmanje godinu dana, a izmjene stupaju na snagu tek na prvi dan kalendarskog mjeseca.

5. Svaka država članica koja se nije obvezala da će čitavu zadanu kalendarsku godinu najmanje 30 dana održavati posebne zalihe, osigurava da najmanje jedna trećina njezine obveze držanja zaliha bude u obliku derivata koji su sastavljeni u skladu sa stavicima 2. i 3.

Država članica, za koju se posebne zalihe drže manje od 30 dana, sastavlja godišnje izvješće u kojem analizira mjere koje poduzimaju njezina nacionalna tijela kako bi osigurala i potvrdila raspoloživost i fizičku dostupnost njezinih zaliha za slučaj nužde iz članka 5. te u istom izvješću pokazuje aktivnosti koje državi članici omogućuju kontrolu nad korištenjem tih zaliha u slučaju poremećaja u opskrbi naftom. Izvješće se dostavlja Komisiji do kraja prvog mjeseca kalendarske godine na koju se odnosi.

Članak 10.

Upravljanje posebnim zalihama

1. Svaka država članica vodi i stalno ažurira detaljni registar svih posebnih zaliha koje drži na svojem državnom području. Taj registar sadrži posebno sve podatke potrebne za određivanje točne lokacije predmetnih zaliha.

Države članice također dostavljaju Komisiji kopiju registra u roku od 15 dana od zahtjeva Komisije. U toj se kopiji mogu izostaviti osjetljivi podatci u vezi s lokacijom zaliha. Takvi se zahtjevi mogu postaviti najkasnije 5 godina od dana na koji se odnose zatraženi podaci.

2. Ako su posebne zalihe pomiješane s ostalim zalihama nafte, države članice ili njihovi CSE-ovi poduzimaju potrebne radnje kako bi spriječili premještanje takvih pomiješanih derivata, u visini dijela koji čini posebne zalihe, bez prethodnog pismenog odobrenja od strane vlasnika posebnih zaliha i tijela države članice na čijem se državnom području nalaze zalihe ili CSE-a koji je ta država članica osnovala.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi dodijelile bezuvjetni imunitet od ovrhe za sve posebne zalihe koje se održavaju ili prevoze na njezinom državnom području, bez obzira na to je li vlasnik tih zaliha ta ili neka druga država članica.

Članak 11.

Učinak prijenosa

Prijenosi iz članka 7. i 8. ni na koji način ne mijenjaju obveze nametnute svakoj državi članici na temelju ove Direktivom.

Članak 12.

Statistički sažeci o zalihama iz članka 3.

1. S obzirom na razine zaliha koje ima obvezu držati na temelju članka 3., svaka država članica sastavlja statističke sažetke i dostavlja ih Komisiji u skladu s pravilima iz Priloga IV.

2. Pravila za sastavljanje, opseg, sadržaj i periodičnost sažetaka iz stavka 1. te rokovi za njihovo dostavljanje mogu se izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2. Pravila za dostavljanje tih sažetaka Komisiji također se mogu izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2.

3. Države članice u svoje statističke sažetke o zalihama za slučaj nužde ne smiju uključiti količine sirove nafte ili naftnih derivata koji su predmet zapljene ili ovrhe. To vrijedi i za zalihe koje su u vlasništvu poduzeća koja su u stečaju ili prisilnoj nagodbi s vjerovnicima.

Članak 13.

Statistički sažeci o posebnim zalihama

1. Svaka predmetna država članica za svaku kategoriju derivata sastavlja i dostavlja Komisiji statističke sažetke o posebnim zalihama koje postoje na posljednji dan svakog kalendarskog mjeseca, navodeći količine i broj dana prosječne potrošnje u referentnoj godini koju te zalihe predstavljaju. Ako se neke od tih posebnih zaliha drže izvan državnog područja države članice, ona dostavlja detaljne podatke o zalihama koje se održavaju unutar ili uz pomoć raznih država članica i predmetnih CSE-ova. Također dostavlja detaljne podatke o tome je li ona vlasnik svih tih zaliha ili su zalihe u potpunom ili djelomičnom vlasništvu njezinog CSE-a.

2. Svaka predmetna država članica također sastavlja i dostavlja Komisiji sažetak o posebnim zalihama koje se nalaze na njezinom državnom području, a čiji je vlasnik druga država članica ili CSE i koje postoje na posljednji dan svakog kalendarskog mjeseca, po kategorijama derivata koji su razvrstani sukladno s člankom 9. stavkom 4. U tom sažetku država članica također navodi, za svaki pojedini slučaj, predmetnu državu članicu ili CSE i količine.

3. Statistički sažeci iz stavaka 1. i 2. dostavljaju se tijekom kalendarskog mjeseca koji slijedi nakon onog mjeseca na koji se sažeci odnose.

4. Kopije statističkih sažetaka također se šalju odmah nakon zahtjeva Komisije. Takvi se zahtjevi mogu uputiti najkasnije 5 godina od dana na koji se predmetni podatci odnose.

5. Opseg, sadržaj i periodičnost statističkih sažetaka te rokovi za njihovo dostavljanje mogu se izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2. Pravila za dostavljanje tih sažetaka Komisiji također se mogu izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2.

Članak 14.

Sažeci o komercijalnim zalihama

1. Države članice dostavljaju Komisiji mjesečni statistički sažetak o razinama komercijalnih zaliha koje se drže na njihovom državnom području. Pri tome osiguravaju zaštitu osjetljivih podataka i ne spominju nazive vlasnika predmetnih zaliha.

2. Komisija na zbirnoj razini objavljuje mjesečni statistički sažetak o komercijalnim zalihama u Zajednici, na temelju sažetaka koje su dostavile države članice.

3. Pravila za dostavljanje i objavljivanje statističkih sažetaka, kao i za njihovu periodičnost, mogu se izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2.

Članak 15.

Obrada podataka

Komisija je odgovorna za razvoj, držanje, upravljanje i održavanje računalnih resursa potrebnih za primanje, čuvanje i obradu svih podataka iz statističkih sažetaka, svih drugih informacija koje su dostavile države članice ili ih je Komisija prikupila u skladu s ovom Direktivom te svih podataka o zalihama nafte koji su prikupljeni u skladu s Uredbom (EZ) br. 1099/2008, a potrebni su za sastavljanje sažetaka u smislu ove Direktive.

Članak 16.

Biogoriva i aditivi

1. Kod izračunavanja obveza držanja zaliha iz članka 3. i 9., biogoriva i aditivi uzimaju se u obzir samo ako su pomiješani s predmetnim naftnim derivatima.

2. Kod izračunavanja razine stvarno održavanih zaliha, biogoriva i aditivi uzimaju se u obzir:

(a) ako su pomiješani s predmetnim naftnim derivatima; ili

(b) ako su uskladišteni na državnom području predmetne države članice, pod uvjetom da je država članica donijela pravila koja osiguravaju da će se miješati s naftnim derivatima koji se drže na temelju zahtjeva za držanje zaliha iz ove Direktive i da će se koristiti u prijevozu.

3. Pravila kojima se biogoriva i aditivi uzimaju u obzir prilikom izračunavanja obveza držanja zaliha i razine zaliha, kako je utvrđeno u stavcima 1. i 2., mogu se izmijeniti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 23. stavka 2.

Članak 17.**Koordinacijska skupina za naftu i naftne derivate**

1. Ovim se uspostavlja Koordinacijska skupina za naftu i naftne proizvode (dalje u tekstu „Koordinacijska skupina“). Koordinacijska skupina je savjetodavna skupina koja doprinosi analiziranju situacije unutar Zajednice s obzirom na sigurnost opskrbe naftom i naftnim derivatima te olakšava koordinaciju i provedbu mjera u tom području.

2. Koordinacijska skupina sastavljena je od predstavnika država članica. Njome predsjedava Komisija. Predstavnička tijela iz predmetnog sektora mogu, na poziv Komisije, sudjelovati u radu Koordinacijske skupine.

Članak 18.**Pregled stanja pripravnosti u hitnim slučajevima i držanje zaliha**

1. Komisija može, u koordinaciji s državama članicama, provesti preglede kako bi potvrdila njihovo stanje pripravnosti u hitnim slučajevima i, ako smatra prikladnim, pregled predmetnog držanja zaliha. Kod pripremanja takvog pregleda Komisija vodi računa o naporima koje poduzimaju ostale institucije i međunarodne organizacije te se savjetuje s Koordinacijskom skupinom.

2. Koordinacijska skupina može se složiti sa sudjelovanjem ovlaštenih agenata i predstavnika drugih država članica u pregledu. Imenovani nacionalni službenici pregledavane države članice mogu pratiti osobe koje provode pregled. Svaka predmetna država članica koja nije Komisiji dostavila osjetljive podatke u vezi s lokacijom zaliha sukladno s člancima 6. i 9., u roku od tjedan dana od objave pregleda iz stavka 1. stavlja te podatke na raspolaganje zaposlenicima Komisije ili ovlaštenim agentima.

3. Države članice osiguravaju da njihova tijela i osobe odgovorne za održavanje i upravljanje zalihama za slučaj nužde i posebnim zalihama pristanu na inspekciju i da pruže pomoć osobama koje je Komisija ovlastila za provođenje tih pregleda. Države članice osobito osiguravaju da te osobe imaju pravo na uvid u sve dokumente i registre koji se odnose na zalihe i da imaju pravo pristupa svim mjestima na kojima se drže zalihe, kao i svim predmetnim dokumentima.

4. Rezultat pregleda provedenih sukladno s ovim člankom dostavlja se pregledanoj državi članici i može se proslijediti Koordinacijskoj skupini.

5. Države članice i Komisija osiguravaju da službenici, agenti i ostale osobe koje rade pod nadzorom Komisije, kao i članovi Koordinacijske skupine, ne odaju nikakve podatke koji su prikupljeni ili razmijenjeni sukladno s ovim člankom i koji su, po

svojoj prirodi, zaštićeni službenom tajnom, kao što je identitet vlasnika zaliha.

6. Ciljevi pregleda iz stavka 1. ne smiju uključivati obradu osobnih podataka. Ne smiju se prikupljati ni uzimati u obzir nikakvi osobni podaci koji su pronađeni ili otkriveni tijekom tih pregleda, a ako su slučajno prikupljeni, odmah se uništavaju.

7. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se svi podaci, arhivi, sažeci i dokumenti koji se odnose na zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe čuvaju najmanje 5 godina.

Članak 19.**Zaštita pojedinaca s obzirom na obradu podataka**

Ova Direktiva ne dovodi u pitanje i ni na koji način ne utječe na razinu zaštite pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka koju jamče odredbe prava Zajednice i nacionalnog prava i posebno ne mijenja obveze država članica u vezi s obradom osobnih podataka, kako je utvrđeno Direktivom 95/46/EZ, niti obveze koje su, na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001, nametnute institucijama i tijelima Zajednice u vezi s obradom osobnih podataka prilikom obavljanja dužnosti tih institucija i tijela.

Članak 20.**Postupanje u hitnim slučajevima**

1. Države članice osiguravaju postojanje postupaka i poduzimanje potrebnih mjera kako bi, u slučaju velikog poremećaja u opskrbi, svojim nadležnim tijelima omogućile brzo, učinkovito i transparentno puštanje jednog dijela ili svih zaliha za slučaj nužde i posebnih zaliha u promet te nametanje općih ili posebnih ograničenja potrošnje u skladu s procijenjenim manjkom, *inter alia*, tako da se naftni derivati dodijele određenim skupinama potrošača, na temelju prioriteta.

2. Države članice uvijek imaju planove za nepredviđene situacije koji se provode u slučaju velikog poremećaja u opskrbi i poduzimaju organizacijske mjere kojima se omogućuje provedba takvih planova. Na zahtjev, države članice obavješćuju Komisiju o svojim planovima za nepredviđene situacije te o odgovarajućim organizacijskim planovima.

3. U slučaju stvarne međunarodne odluke o puštanju zaliha u promet, koja utječe na jednu ili više država članica:

(a) predmetne države članice mogu koristiti svoje zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe kako bi ispunile svoje međunarodne obveze u okviru te odluke. Svaka država članica koja tako postupi odmah obavješćuje Komisiju, tako da Komisija može sazvati sastanak Koordinacijske skupine ili se elektroničkim putem savjetovati s njezinim članovima, kako bi ocijenila posebno učinak takvog puštanja u promet;

(b) Komisija bi državama članicama trebala preporučiti puštanje u promet jednog dijela ili čitavih zaliha za slučaj nužde i posebnih zaliha, ili poduzimanje drugih mjera s istovrsnim učinkom. Komisija može djelovati tek nakon savjetovanja s Koordinacijskom skupinom.

4. Ako ne postoji stvarna međunarodna odluka o puštanju zaliha u promet, ali se pojave poteškoće u opskrbi Zajednice ili države članice sirovom naftom ili naftnim derivatima, Komisija, ako je primjenjivo, obavješćuje IEA-u i prema potrebi se s njom usklađuje te, što je prije moguće, organizira savjetovanje s Koordinacijskom skupinom, bilo na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu. Ako savjetovanje s Koordinacijskom skupinom zatraži država članica, ono se organizira najkasnije 4 dana od zahtjeva, osim ako država članica pristane na dulji rok. Na temelju rezultata istraživanja situacije od strane Koordinacijske skupine Komisija utvrđuje je li nastupio veliki poremećaj u opskrbi.

Ako se utvrdi da je nastupio veliki poremećaj u opskrbi, Komisija odobrava puštanje u promet jednog dijela ili ukupnih količina zaliha za slučaj nužde i posebnih zaliha, koje je predmetna država članica predvidjela za tu svrhu.

5. Države članice mogu pustiti u promet zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe ispod razine obveznog minimuma utvrđenog ovom Direktivom u količinama koje su odmah potrebne za početni odgovor u slučajevima osobite hitnosti ili kako bi se odgovorilo na lokalne krize. U slučaju takvog puštanja u promet, države članice odmah obavješćuju Komisiju o količinama koje su puštene u promet. Komisija prenosi te podatke članovima Koordinacijske skupine.

6. Kada se primjenjuju stavak 3., stavak 4. ili stavak 5., države članice mogu privremeno držati zalihe na razinama koje su niže od onih koje su propisane ovom Direktivom. U tom slučaju Komisija na temelju rezultata savjetovanja s Koordinacijskom skupinom i, ako je primjenjivo, u suradnji s IEA-om, a posebno vodeći računa o situaciji na međunarodnim tržištima nafte i naftnih derivata, određuje razuman vremenski okvir u kojem države članice moraju svoje zalihe vratiti na minimalne zahtijevane razine.

7. Odluke koje Komisija donosi na temelju ovog članka ne dovode u pitanje bilo koju međunarodnu obvezu predmetnih država članica.

Članak 21.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama za kršenje nacionalnih odredaba usvojenih u skladu s ovom Direktivom i donose mjere koje su potrebne za osiguranje njihove primjene.

Takve su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice priopćuju te odredbe Komisiji do 31. prosinca 2012. te je bez odgađanja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 22.

Preispitivanje

Komisija do 31. prosinca 2015. preispituje provedbu i primjenu ove Direktive.

Članak 23.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Članak 24.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 73/238/EEZ, Direktiva 2006/67/EZ i Odluka 68/416/EEZ ovim se stavljaju izvan snage s učinkom od 31. prosinca 2012.

Upućivanja na direktive stavljene izvan snage i odluku stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.

Članak 25.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 31. prosinca 2012.

Odstupajući od prvog podstavka, države članice koje ne postanu članice IEA-e do 31. prosinca 2012. i koje svoju domaću potrošnju naftnih derivata u cijelosti pokrivaju uvozom, donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 3. stavkom 1. ove Direktive do 31. prosinca 2014. Dok te države članice ne donesu takve mjere, održavaju zalihe nafte koje odgovaraju razdoblju od 81 dana prosječnog dnevnog uvoza.

Kada države članice donose mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donese u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 26.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 27.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. rujna 2009.

Za Vijeće
Predsjednik
C. MALMSTRÖM

PRILOG I.

NAČIN IZRAČUNAVANJA UVOZA NAFTNIH DERIVATA U EKVIVALENTU SIROVE NAFTE

Uvoz naftnih derivata u ekvivalentu sirove nafte iz članka 3. mora se izračunati na sljedeći način:

Uvoz naftnih derivata u ekvivalentu sirove nafte zbroj je neto uvoza sirove nafte, UNP-a, rafinerijskih sirovina i ostalih ugljikovodika kako je definirano u Prilogu B odjeljku 4. Uredbe (EZ) br. 1099/2008, prilagođenog kako bi se uzele u obzir sve promjene zaliha i smanjenog za 4 % radi proizvodnje nafte (ili, ako je prosječna proizvodnja nafte na državnom području veća od 7 %, uz odbijanje neto stvarne potrošnje nafte ili prosječne proizvodnje nafte), na jednoj strani, i neto uvoza svih ostalih naftnih derivata, osim nafte, koji je također prilagođen kako bi se uzele u obzir promjene zaliha i pomnožen faktorom 1,065, na drugoj strani.

Međunarodni pomorski spremnici nisu uključeni u izračunavanje.

PRILOG II.

NAČIN IZRAČUNAVANJA DOMAĆE POTROŠNJE U EKVIVALENTU SIROVE NAFTE

Za potrebe članka 3., domaća potrošnja u ekvivalentu sirove nafte mora se izračunati na sljedeći način:

Domaća potrošnja zbroj je ukupnih „zabilježenih bruto domaćih isporuka”, kako je definirano u Prilogu C odjeljku 3.2.1. Uredbe (EZ) br. 1099/2008, i to samo sljedećih derivata: motorni benzin, benzin za aviomotore, benzin za mlazne motore (naftno mlazno gorivo ili JP4), kerozinsko mlazno gorivo, ostali kerozini, plinsko motorno ulje/dizelsko ulje (destilirano loživo ulje) i loživo ulje (s velikim sadržajem sumpora i s malim sadržajem sumpora) kako je definirano u Prilogu B odjeljku 4. Uredbe (EZ) br. 1099/2008.

Međunarodni pomorski spremnici nisu uključeni u izračunavanje.

Domaća potrošnja u ekvivalentu sirove nafte izračunana je množenjem s faktorom 1,2.

PRILOG III.

NAČINI IZRAČUNAVANJA RAZINE ZALIHA

Razina zaliha mora se izračunati se na sljedeći način:

Ne dovodeći u pitanje slučaj iz članka 4. stavka 3., nijedna se količina ne može računati kao zaliha više od jedanput.

Zalihe sirove nafte smanjene su za 4 %, što odgovara prosječnoj proizvodnji nafte.

Nisu uključene zalihe nafte i naftnih derivata za međunarodne pomorske spremnike.

Ostali naftni derivati uključeni su u brojanje zaliha pomoću jednog od dva gore utvrđena načina. Države članice moraju izabrane načine koristiti tijekom čitave predmetne kalendarske godine.

Države članice mogu:

- (a) uključiti sve ostale zalihe naftnih derivata iz Priloga C odjeljka 3.1. prvog stavka Uredbe (EZ) br. 1099/2008 i izračunavati ekvivalent sirove nafte pomoću množenja količina s faktorom 1,065; ili
- (b) uključiti zalihe samo sljedećih derivata: motorni benzin, benzin za aviomotore, benzin za mlazne motore (naftno mlazno gorivo ili JP4), kerozinsko mlazno gorivo, ostali kerozini, plinsko motorno ulje/dizelsko ulje (destilirano loživo ulje) i loživo ulje (s velikim sadržajem sumpora i s malim sadržajem sumpora) i izračunavati ekvivalent sirove nafte pomoću množenja količina s faktorom 1,2.

Izračunavanje može uključivati količine koje se drže:

- u rafinerijskim cisternama,
- u tovarnim terminalima,
- u cisternama cjevovoda,
- u baržama,
- u obalnim tankerima,
- u tankerima u luci,
- u tovarnim prostorima na brodovima za unutarnju plovidbu,
- na dnu cisterni,
- kao radne zalihe,
- kod velikih potrošača u skladu s propisanim obvezama ili drugim nadzorom javnih tijela.

Međutim, te se količine, osim onih koje se drže u rafinerijskim cisternama, cisternama cjevovoda ili u tovarnim terminalima, ne mogu uključiti u izračunavanje razina posebnih zaliha ako se takve zalihe izračunavaju odvojeno od zaliha za slučaj nužde.

U izračunavanje se nikad ne može uključiti:

- (a) sirova nafta koja još nije proizvedena;
- (b) količine koje se drže:
 - u cjevovodima,
 - u vagonskim cisternama,
 - u tovarnim prostorima na brodovima za morsku plovidbu,
 - na benzinskim crpkama ili prodavaonicama,
 - kod ostalih potrošača,
 - na tankerima koji se nalaze na moru,
 - kao vojne zalihe.

Kod izračunavanja zaliha, države članice moraju za 10 % smanjiti količine zaliha koje su izračunane na gore navedeni način. To smanjenje primjenjuje se na sve količine uključene u navedeni izračun.

Međutim, smanjenje od 10 % ne primjenjuje se kada se izračunava razina posebnih zaliha ili razine različitih kategorija posebnih zaliha ako se takve zalihe ili kategorije promatraju odvojeno od zaliha za slučaj nužde, osobito radi provjere poštovanja minimalne razine utvrđene člankom 9.

PRILOG IV.

Pravila za pripremu i dostavljanje Komisiji statističkih sažetaka o zalihama iz članka 3.

Svaka država članica mora svakog mjeseca sastaviti i dostaviti Komisiji konačni statistički sažetak o razini zaliha koje stvarno drži na zadnji dan kalendarskog mjeseca, a koje su izračunane ili na temelju broja dana neto uvoza nafte ili na temelju broja dana domaće potrošnje nafte, u skladu s člankom 3. Statistički sažetak mora pružiti precizne i detaljne podatke o tome zašto se izračunavanje temelji na broju dana uvoza ili, suprotno, na broju dana potrošnje te mora navesti koji je način izračunavanja iz Priloga III. korišten.

Ako se neke od zaliha koje su uključene u izračunavanje razine zaliha sukladno s člankom 3. drže izvan državnog područja, svaki sažetak daje detaljne podatke o zalihama koje drže različite predmetne države članice i CSE-ovi na posljednji dan razdoblja na koje se odnose. U svojem sažetku svaka država članica mora također navesti, za svaki pojedini slučaj, drže li se zalihe na temelju zahtjeva za prijenos koji je uputio jedan ili više gospodarskih subjekata ili se drže na njezin zahtjev ili na zahtjev njezinog CSE-a.

Za bilo koje zalihe koje drži država članica na svojem državnom području za račun drugih država članica ili CSE-ova, ta država članica mora sastaviti i dostaviti Komisiji sažetak iz kojeg se vide zalihe koje postoje na posljednji dan svakog kalendarskog mjeseca, razvrstane po kategorijama derivata. U tom sažetku država članica mora također navesti, osobito, predmetnu državu članicu ili CSE i količine za svaki pojedinačni slučaj.

Statistički sažeci iz ovog Priloga moraju se dostaviti Komisiji u roku od 55 dana od završetka mjeseca na koji se odnose. Ti se isti sažeci moraju na zahtjev Komisije dostaviti u roku od 2 mjeseca od zahtjeva. Takvi zahtjevi mogu se uputiti najkasnije 5 godina od dana na koji se podaci odnose.
